

Ljubiti naš svet

Nekoč je živel fantek, ki je začel slutiti ljubezen ...

24. Feb. 2009

Tako se je izrazil neki duhovnik, ki je s tem odvzel osebno noto svoji biografiji. Kdo ni začel slutiti ljubezni? Najsi je šlo za Boga ali za človeka, morda oboje skupaj, smo vsi doživeli trenutek, v katerem smo začeli imeti radi na nov način, ne da bi prenehali ljubiti starše, sestre in brate, čigar ljubezen se je rodila z življenjem samim.

Ta fantek je bil ustanovitelj Opus Dei, ki je pripovedoval svoje lastne pripetljaje, da bi spravil v tek božansko nalogo, nekaj zelo preprostega – kajti takšna je božja volja, čeprav za nas ni vedno razumljiva. Kar je sveti Jožefmarija "videl" pred osemdesetimi leti – ta številka si zasluži, da si jo zapomnimo – je bil duh, ki je dal življenje zamisli o množici oseb, ki iščejo Kristusa v izpolnjevanju katere koli poštene dejavnosti na svetu. Navadni kristjani, ki se zanimajo za svetost, živeto na normalen, preprost način, brez nenavadnosti, vendar s pogumom priznati Boga v njihovem življenjskem okolju. Opremljeni s svojo poklicno usposobljenostjo, z življenjem zakramentov in molitvijo. In s svojimi napakami, proti katerim naj se borijo.

Sveti Jožefmarija je dejal: "Opus Dei skuša pomagati osebam, ki živijo v svetu – vsakdanjemu človeku,

človeku z ulice – živeti polno krščansko življenje, brez spreminjanja njegovega normalnega načina življenja in njegovega vsakdanjega dela, njegovih sanj in prizadevanj. Svetost in svet nista dve realnosti v medsebojnem boju, ki prav tako ne obstaja v binomu vera–razum. Janez Pavel II., ki je označil svetega Jožefmarija kot svetnika vsakdanjosti, je potem, ko je potrdil, da je eden od tistih slavnih likov, ki razsvetljujejo zgodovino, dodal, da je "spomnil sodobni svet na poklicanost vseh k svetosti in na krščansko vrednost, ki jo lahko dobi poklicno delo v vsakdanjih okoliščinah vsakogar."

Za temi idejami je prisotna velika ljubezen do učlovečenega Boga, ki naredi za svoje vse, kar je človeško, in do našega sveta, sveta vsakega obdobja zgodovine z njegovimi dosežki, napredki, bolečinami in nazadovanji. Pretekli koncil je

razglasil ta nauk – ki je "star kot evangelij in, kot evangelij, nov" – v različnih delih, še posebno v konstituciji o Cerkvi, kjer med mnogimi trditvami na to temo lahko preberemo: "V različnih načinih življenja in poklicih vsi skrbijo za isto svetost". Ali tudi: "Vsi v Cerkvi, najsi pripadajo hierarhiji ali pa so vodeni od nje, so poklicani k svetosti". Pavel VI. je potrdil, da je bil to najdragocenejši sad koncila.

Naloga, od Boga zaupana Opus Dei kot delu hierarhične strukture Cerkve, je preprosto živeti in razširjati opisano nalogo v okolju, ki ga imajo radi. Ni treba iskati dlake v jajcu. Je enostavno to. Spominjam se nekega mladega dekleta, ki se je svetemu Jožefmariju pritoževala zaradi nerazumevanja nekaterih prijateljic glede svoje poklicanosti v Opus Dei. S svojo odlično dobro voljo je odgovoril: "Hči moja, morda bi te bolje razumeli, če bi si nadela

tovorno sedlo, ker se včasih ne razume, da je božja volja tako preprosta." Očitno je s šaljivo prispodobo sedla mislil na možno iskanje čudnih, kompleksnih ali nenavadnih elementov v tem, kar je skrajno enostavno: iskanje Boga preko različnih okolij in situacij sveta, ki ga cenimo.

Sveti Avguštin je rekel, da je Bog *intimius intimo meo*, najbolj intimno v moji intimnosti. Naučiti se, da to odkrijemo in dajemo sredi vsakodnevnega napora, je navdušujoč podvig, ki nas vodi k večji ljubezni do tega, kar nas obdaja, in seveda do Boga. Toda res je, da vse to lahko zveni kot provokacija ali kot neumnost. Morda bi bilo treba izboljšati način pojasnjevanja in – morda tudi razumevanja. Ter brez dvoma naše življenje, da bi živeli tisti program, ki ga je predlagal posrednik božje zamisli: moliti, molčati, delati in se smehljati.

Pablo Cabellos Llorente

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/ljubiti-nas-
svet/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/ljubiti-nas-svet/) (6. Avg. 2025)